

Sygn. akt VU 1671/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Przybyłko

Protokolant: Ewelina Cyrkot

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2013 roku w Legnicy

sprawy z wniosku E. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o ponowne przeliczenie emerytury

na skutek odwołania E. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 3 kwietnia 2012 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 1671/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 03 kwietnia 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. po rozpatrzeniu wniosku E. L. z dnia 19 marca 2012r. dotyczącego ponownego ustalenia wysokości świadczenia na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS odmówił wnioskodawczyni prawa do ponownego przeliczenia świadczenia. Podał, że do wniosku z 19 marca 2012r. ubezpieczona nie dołączyła żadnych nowych dowodów i nie przedstawiła okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji o przeliczeniu świadczenia, które miałyby wpływ na wysokość świadczenia.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawczyni wskazywała, że decyzja została podpisana przez osobę niemającą zdolności do wydania decyzji administracyjnej, czym naruszono art. 268a kpa oraz art. 107 § 1-5 kpa. Nadto zarzucała, że organ rentowy nie uwzględnił jej wniosku w przedmiocie ustalenia podstawy wymiaru i kwoty bazowej w dacie wydania decyzji. Wskazała, że to nie ona, a ZUS posiada dowody z decyzji z 15 grudnia 2009r. na okoliczność wskaźnika wysokości podstawy wymiaru. Podała, że kwota bazowa znajduje się w „Monitorze Polskim” z 2009r. i są to nowe okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na jego wysokość. Wnosiła o oddalenie decyzji lub jej umorzenie/zawieszenie oraz o zwolnienie od kosztów postępowania sądowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie podtrzymując treść zaskarżonej decyzji.

W piśmie z dnia 03 listopada 2012r. E. L. wносиła o oddalenie stanowiska dyrektora O/ZUS w L. zawartego w odpowiedzi na odwołanie. Zarzucała, że organ rentowy narusza przepisy § 28-31 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe w zakresie trybu postępowania i dowodów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 20 listopada 1981r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał wnioskodawczyni E. L. prawo do wcześniejszej emerytury od 01 grudnia 1987r. Do obliczenia wzrostu emerytury Zakład uznał za udowodnione 23 lata zatrudnienia.

Na mocy decyzji zmieniającej wysokość emerytury z dnia 03 sierpnia 1990r. doliczono wnioskodawczyni okres pracy przymusowej w Niemczech od 01 czerwca 1942r. do 30 kwietnia 1945r.

Emerytura wnioskodawczyni była rewaloryzowana, podwyższana i waloryzowana na mocy decyzji organu rentowego z: 19 maja 1983r., 30 kwietnia 1985r., 10 kwietnia 1986r., 10 października 1986r., 10 kwietnia 1987r., 10 września 1987r., 10 kwietnia 1988r., 10 września 1988r., 10 grudnia 1988r., 10 marca 1989r., 10 września 1989r., 01 września 1990r., 22 października 1990r. (doliczono okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców), 10 grudnia 1991r., 10 stycznia 1992r., 10 i 20 marca 1992r., 23 kwietnia 1996r., 22 sierpnia 1996r., 21 lutego 1997r., 24 czerwca 1997r., 22 sierpnia 1997r., 20 lutego 1998r., 24 sierpnia 1998r., 24 maja 1999r., 25 maja 2000r., 23 maja 2001r., 23 maja 2002r., 21 marca 2003r., 01 marca 2004r., 01 marca 2005r., 01 marca 2006r., 01 marca 2008r., 01 marca 2009r.

W decyzji z 10 grudnia 1990r. przeliczono emeryturę wnioskodawczyni uznając za udowodnione 28 lat pracy

Decyzją z dnia 09 marca 1998r. organ rentowy podjął wypłatę świadczenia pieniężnego dla E. L. od 01 grudnia 1997r. na podstawie ustawy z 31 maja 1996r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i ZSRR.

Decyzją z dnia 22 października 2001r. O/ZUS w L. przyznał wnioskodawczyni od 01 listopada 2001r. prawo do dodatku pielęgnacyjnego w związku z ukończeniem przez nią 75 lat.

We wniosku z 08 grudnia 2009r. E. L. wносиła o uchylenie i zmianę decyzji o waloryzacji z 2006, 2008 i 2009r., ustalenie prawa do nowej wartości świadczenia, przeprowadzenia postępowania dowodowego, waloryzowania świadczenia i dodatków zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz naprawienia szkody. Dołączyła pismo i decyzje organu rentowego oraz dokumenty na okoliczność wykonywania pracy przymusowej na terenie Niemiec.

Decyzją z dnia 15 grudnia 2009r. organ rentowy dokonał przeliczenia emerytury E. L., w związku ze zmianą stażu pracy okres składkowy wzrósł do 28 lat i 8 miesięcy, okres nieskładkowy wyniósł 6 lat, zaś wysokość emerytury wzrosła do kwoty 1.319,10zł. O/ZUS w L. uwzględnił do okresów nieskładkowych okresy niewykonywania pracy z powodu opieki nad dziećmi.

Wnioskiem z dnia 19 marca 2012r. E. L. domagała się ponownego ustalenia wysokości świadczenia przy przyjęciu podstawy wymiaru i kwoty bazowej w dacie wydania decyzji.

d: dokumenty zgromadzone w aktach ZUS: t. I: decyzje, k. 17, 21, 31, 33, 37, 39, 43-53, 57, 79, 83-88, 91, 96-99, 107-111, 117, 123-125, 131-133, 137, 141-145, 151-155, 165-167, 207, wniosek, k. 177-191, pismo ZUS O/L., k. 231, t. III: wniosek, k. 36

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Organ rentowy na mocy decyzji z dnia 03 kwietnia 2012r. na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS odmówił wnioskodawczyni prawa do przeliczenia świadczenia. Podał, że nie przedłożyła ona nowych dowodów i nie przedstawiła okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji o przeliczeniu świadczenia, które miałyby wpływ na wysokość świadczenia.

W ocenie Sądu stanowisko organu rentowego zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z treścią art. 114 ustawy o emeryturach i rentach z FUS prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. Przepis art. 114 ust. 1 ustawy z 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zezwala na ponowną ocenę prawa do świadczenia (emerytury) tylko w przypadku przedłożenia nowych dowodów lub ujawnienia nowych okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń. Stanowisko to należy uzupełnić o stwierdzenie wywiedzione z art. 114 ust. 1 ustawy, że powinny to być okoliczności nieznanne organowi rentowemu, ale istniejące przed wydaniem decyzji, bowiem z użytego w tym przepisie określenia "ujawniono" wynika, że niewątpliwie chodzi o okoliczności nieznanne organowi w chwili orzekania o prawie do świadczeń (tak: Sąd Apelacyjny w Poznaniu, w wyroku z dnia 16 lutego 2007r., III AUa 1233/05).

Do wniosku z dnia 19 marca 2012r. w sprawie ponownego ustalenia wysokości emerytury obliczonej decyzją z dnia 01 marca 2012r. oraz z dnia 18 czerwca 2012r. w sprawie przeliczenia emerytury obliczonej decyzją z dnia 15 grudnia 2009r. i 19 listopada 2010r., jak i do odwołania od decyzji z dnia 03 kwietnia 2012r. E. L. nie dołączyła jakichkolwiek nowych dowodów ani nie wskazała okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji, a mających wpływ na wysokość emerytury, które pozwoliłyby na zastosowanie przepisu art. 114 ustawy emerytalnej.

Ponadto, odnosząc się do zarzutów zawartych w odwołaniu i piśmie procesowym z dnia 03 listopada 2012r. wskazać należy, że sąd odwoławczy (podobnie zresztą, jak Sąd pierwszej instancji) przy rozpoznawaniu sprawy z odwołania wniesionego od decyzji organu rentowego w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych w ogóle nie stosuje przepisów procedury administracyjnej (k.p.a), ale przepisy k.p.c. Wady decyzji organu rentowego spowodowane naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego pozostają poza przedmiotem postępowania w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych. (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 09 stycznia 2012r. (I UK 267/11). Postępowanie sądowe, w tym w sprawach z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych, skupia się na wadach wynikających z naruszenia prawa materialnego. (por. wyrok SN z 03.02.2011r., II UK 271/10). Takich wad w niniejszym postępowaniu Sąd nie stwierdził.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.